

Kapitánská pošta

Obsah	strana
Kapitáni a kapitánky	1
Ještě k Navigamu	1
Bratři - Plukovník Lawrence... ..	2-3
Hra - Tibetský běh	3
vzdělávání vodních skautů	4-7
Mezinárodní rozměr skautingu II.	7-8
Lampionová plavba	9
NA news	10-11
Výsledky SKARE	11-12
Námořní rozpaky paní Češtiny I.	13-14
Chceme se naučit na vodě	15
Na plachetnici! 9. díl	16-17
Záhadné zmizení	17-18
pohledávky Kapitanátu	19
Zápis HKVS 13.4.07	20-21
Zpráva metodické komise	21-22

Neříkej že nemůžeš, když nechceš. Protože přijdou velmi brzy dnové, kdy to bude daleko horší: budeš pro změnu chtít a pak už nebudeš moci.

Jan Werich

Informační systém KVS (především na internetu, místo a námět na Navigamus 2009, seznam absolventů LŠ, ILŠ a OČK)

Prioritu z těchto úkolů má příprava na valný sněm a informační systém.

Příprava na valný sněm

Střednědobý plán:

Vytvoření konzultační skupiny pro granty (případně i komise)

Vzdělávání a výchova - stanovení strategického směru a realizačních týmů.

Prioritu z těchto úkolů má Vzdelávání a konzultační skupina pro granty.

Obnova lodního parku

1) Sekce komise

V komisi byly vytvořeny dvě sekce. Sekce divoké vody, vedená Pindou a Pavlem Česákem a sekce jachtařská, vedená Samem a Stopařem.

2) Sekce divoké vody

Pavel Česák nabízí příručku pro čekatele (vodácké minimum) - na CD rozdáno účastníkům semináře.

Byla nabídnuta možnost uspořádání pilotního "osvěžovacího" kursu pro kapitány. Po vyhodnocení výsledků potom stanovit podmínky pro pořádání těchto kursů.

Vytvářet a udržovat kalendář akcí divoké vody a pádlování.

Vytvářet a udržovat kalendář výcvikových akcí (jak pro čekatele, tak pro KZ a pro kapitány).

Na semináři byla prodávána skripta Bezpečně na tekoucí vodě.

3) Sekce jachtařská

Jachtařská sekce vidí hlavní problém v nutnosti poskytnout kvalitní a dostatečně stručnou literaturu pro ty, kteří se jachtingem zabývají. Do 28. 9. 2007 bude vytvořen seznam doporučené literatury pro jachetní výcvik (Sam, Stopař, případně další). Dále budou zahájeny práce na přípravě stručné příručky pro čekatele (určité možnosti naznačili Mao a Žoržet).

Vytvářet a udržovat kalendář akcí jachtingu.

Vytvářet a udržovat kalendář výcvikových akcí (jak pro čekatele, tak pro KZ a pro kapitány).

Po uskutečnění "osvěžovacího" kursu v pádlování uspořádat podobný i v jachtingu.

Návrh organizovat výměnné pobyty oddílů pro jachetní výcvik.

Zvážit možnost pořádat kursů jachtingu v lokalitách Hlučín, Seč, Plzeň, Orlik, Kovářov. Kursy v rozsahu

cca 7 dní (termín, místo, personální a materiální zabezpečení). V rámci tohoto kursu nabídnout možnost splnění podmínek jachtingu pro KZ.

Zapsal: Sam

Kapitánská pošta 2006/2007

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + čitelné papírové předlohy, obrázky).
- M. Babóová, e-mail: mabab@seznam.cz, kapitanskaposta@seznam.cz: texty - *.TXT, *.RTF; obrázky - *.JPG, *.TIFF, *.CDR (v křivkách), *.GIF

Sazba: Markéta Babóová

Tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn.: 487 862 704. Evidováno u Ministerstva kultury ČR pod číslem: MK ČR E 16100.

Kapitáni a kapitánky!

Pravila Běďa na minulém jednání HKVS:

„Ředitel školy v Chroustovicích se byl inkognito podívat na naše jednání ve dnech 23. – 25. března 2007. I zástupce ředitele se byl na nás podívat. Uklízečky si stěžovaly. Stěžovaly si, že byly nalákány na mimořádný úklid, aniž bylo co uklízet. Kuchařky byly udiveny. Byly udiveny, že stovka dospělých ukázněně stojí u okénka a každý z nich pozdraví a poděkuje. Žáci byli zklamáni. Zklamáni tím, že prý u nich na pokojích nikdo nebydlel. Když jsem vracela klíče, ředitel pronesl tyto závěry:

- *vodní skauti mohou kdykoli v budoucnu na zámku v Chroustovicích opět uspořádat svůj sraz*
- *Bědě bude usnadněna případná úprava pracovní doby za účelem skautského jednání*
- *ředitel uvažuje o založení skautského oddílu podobně jako tomu je v Opařanech“*

Páni kapitáni (slovo páni je s velkým P) a kapitánky, toto byla účinnější propagace skautingu, než šátkový den v Praze. Zde moje pochvalné mručení zlatého stupně s meči a brilianty:

„Hmmmm!“

Abych vás (nás) ale mírně srazil k zemi, tak ještě jedna věc:

Pravila Běďa:

„Chtěla jsem řediteli dát do kroniky nějakou fotku za srazu K+K, ale zrovna jsem žádnou nesehnala. Tak jsem chtěla stáhnout tu, co na našich www stránkách zobrazuje jednání v sále, kam se normálně vůbec nesmí a návštěvy jen se zvláštním povolením a doprovodem a ve filcových papučích. Ale na snímku je zrovna v první řadě někdo nepřezutý...“

Kapitáni a kapitánky!

V souvislosti s předchozími řádky vás žádám o nabídku místa podzimního setkání K+K ve dnech 19. – 21. října 2007 (Pardubice mají nějaké problémy).

Požadavky:

- *mítnost na jednání cca 100 osob*
- *možnost ubytování*
- *možnost stravování*
- *možnost jednání v 2-3 sekcích*

Vezír

Ještě k Navigamu 2006

V těchto dnech dostáváte do rukou informační balíčky, ve kterých je mj. hodnocení akce srovnatelné s Navigamem, totiž Orbisu 2006.

Ve srovnání s potlačovaným zděšením nad organizačními i finančními lapáliemi Orbisu, které ze zprávy vykukuje, chci zde znovu zopakovat:

Díky, organizační štábe Navigamu, za zdárný průběh!

Díky, Slůně, za hospodářský výsledek!

Díky, Dalisi, za stravování!

Díky, Sosko a Sezeto, za plné nasazení!

Díky, kapitáni, za vzájemný i samoobslužný program!

Díky, vodní skauti a skautky, za kázeň!

Díky, Medarde, za počasí!

Vezír

Bratři

(aneb František Noha, Kragujevac a stříbrné A)

Ač je předvečer prvního máje, dnes již spíš svátku lásky než práce, nechci psát o prvním květnu. Dnes mne zaujal ten květen, který má číslo 27. Ale znáte mne, cesta k němu půjde oklikou.

Minulá éra se bála hrdinů. Vojáci z východu i západu byli nebezpeční, protože již dokázali svou neohroženost. A hrdinové té předchozí vojny? Legionáři, ti ruští, byli zmiňováni jen jako zneužitá masa, kterou buržoazie použila k pokusu zardousit nový stát dělníků. O těch italských a francouzských se diskrétně mlčelo všeobecně. Žádná jména, žádný Čeček, Švec.

Ale byli tu c. a k. vojáci, kteří se vzbouřili, aniž by přeběhli. O dvou vzporách dokonce vznikly filmy. Hvězda zvaní Pelyněk a Čtyřicet čtyři. Ani jeden nebyl na plátnech kin dlouho a ani v polistopadové době jsem je nezaregistroval. První je o Rumburské vzpouře. K dlouhému setrvání na plátnech mu nepomohl ani posun sporu dvou hlavních protagonistů do ideologické roviny (třídně uvědomělý dělník Franta Noha versus neuvědomělý, idealistický jednorozhodčí dobrovolník Stanislav Vodička). Druhý je o vzpouře převážně slovenských vojáků v Kragujevac. Název vychází z počtu vykonaných rozsudků smrti. Jednu dokonce připomíná liberecká Flotila každoročním Kotorským závodem. Byla to námořní vzpoura v Boce Kortorské. Pokud se někdo ptá, proč by suchozemští Češi měli vzpomínat na nějakou námořní vzpouru tak proto, že každý šestý námořník c.a.k. Kriegsmarine byl Čech. Kolik jich tedy bylo mezi šesti tisíci vzbouřenci, si spočítejte sami. Ostatně v čele vzpory byli dva Češi, Raš a Dvořák. František Raš byl také stanným soudem odsouzen k smrti.

Z války druhé světové byli prezentováni hrdinové pokud možno spolehlivě mrtví, nejlépe ještě z války. Takoví, které bylo možno si beztržně přisvojit jako kapitána Jaroše. Co se asi vybaví běžnému občanu, řekne-li my a druhá světová. Letci v Anglii, parašutisti a atentát, Svobodova armáda v Rusku.

Konkrétní jména? Z domácího odboje snad Mašín, Morávek a Balabán. A to je sporné, zda to bude pro jejich činnost, nebo kvůli synům pplk. Mašina, se kterými si jaksí nevíme rady.

Gabčík, Kubiš, Opálka, Valčík, Bublík, Hrubý, Švarc. Ty přehlédnout nelze. Už pro odvetu, kterou čin dvou z nich rozpoutal. Alespoň bylo, co učinili, relativizováno. Hledáme-li o nich nějaké informace v literatuře faktu či beletrii, nenajdeme toho mnoho. Sequensův atentát, monografii Miroslava Ivanova a několik dalších titulů. Ivanov se k atentátu neustále vracel, neustále rozšiřoval svoje monology o atentátu od prvního vydání pod názvem Nejen černé uniformy, v pozdějších vydáních Atentát na Reinharda Heydricha. S neuvěřitelnou zarputilostí pátral po dalších a dalších informacích až k tragické pointě, kdy v poslední revizi své knihy cituje paměti jednoho z vyšetřujících, kriminálního rady Pannwitze. Podle nich vedoucí sokolské organizace Jindra, u Ivanova označený profesor chemie, si zachránil život nabídkou spolupráce ihned po zatčení. A jakoby pocítil jakési zadostiučinění uvádí Ivanov teprve v této poslední verzi, že jeho otec byl za kontakt na okruh ukrývající parašutisty popraven.

Neznáme mnoho našich hrdinů. Ale ti, které známe, musí být křišťáloví. A tak nedávno promítaný televizní film Silver A, jedno z mála zpracování osudů parašutistů, vzbudil u části diváků nevoli. Jana Machalická v článku Skromnost nade vše, otištěním v LN, cituje z jednoho ohlasu: "exkluzivní restaurace, drahý chlast, ženské a příprava atentátu na Heydricha jako bokovka." Velmi souzním se závěrem článku, kde paní Machalická píše: "Ať se to vlastencům líbí nebo ne, souložilo se i za protektorátu, jistě víc než v době míru."

Odsudek je mírně řečeno trochu mimo. Jednak konflikt mezi velitelem výsadku Silver A Bartošem a bývalým plochodrážním jezdcem Hladěnou kvůli Tařaně Hladěnové uvádí již zmiňovaný Ivanov v jednom z monologů tzv. pardubického pamětníka (npor. Krupka) včetně toho, že poté Bartoše ubytoval u sebe, jednak není důvod, aby zde byly přípravy atentátu více zmiňovány. Výsadek Silver A byl zpravodajský, diverzní skupina byl Antropoid. Pravdě více odporující bylo používání vlastních jmen, když se parašutisté představovali domácím odbojářům. To je přeci prkotina pochopitelná, neboť divák by se v záplavě krycích jmen neorientoval.

Ale hlavně, film byl o lidech, o jejich pocitech a chování v nepřírozené době, v situaci, kdy nikdo z nich nevěděl, zda přežije, zda v případě dopadení vydrží nemluvit. O síle a slabosti mladých kluků a žen, kteří místo aby šli normálně na rande, chodí na konspirační schůzky.

Vedle sebe stojí Hladěna ubitý při výslechu a jeho popravená žena, kteří vydrželi byt' ona předtím podlehla Bartošovi, kdo zvedne kámen?) a Hana Krupková, manželka Ivanovova pardubického pamětníka, která podlehla víc psychickému než fyzickému násilí. Scénáristé byli ovšem k Haně Krupkové v jedné věci poněkud nespravedliví. V jedné scéně dostala od Bartoše ampulku cyankáli a při zatčení ji nepoužila. Jenže podle některých svědectví ji použít nemohla. Předala ji, při jedné z kurýrních cest paní Moravcové, která ji po Čurdově zradě skutečně použila.

Po válce byla Hana Krupková odsouzena na tři roky, manžel nesnesl pomyšlení, za jakou cenu ho zachránila a rozvedl se s ní. A jak to bývá, donutila ji STB ke spolupráci.

Padlo další jméno. A zásadní. Protože je vcelku jedno, jestli promluvil zbitý Aťa Moravec nebo psychicky zlomená Krupková. Bez zrádce, který se přihlásil sám, by gestapo nezachytilo stopu.

A tak Valčík, který na útěku přišel do Prahy hyne s dalšími parašutisty v kostele v Resslově ulici. Radista Potůček prchá, na útěku je zastřelen zbytečně horlivým anebo zbabělým(?) českým četníkem. Bartoš jde na schůzku, jejíž termín a místo zná gestapo. Na útěku je obklíčen a raději se zastřelí. Tím definitivně končí operace Silver A. Ano, zachoval se z hlediska běžné morálky špatně k spolupracovníkovi. Je však o to menší hrdina? Jsme my těmi, kteří mají právo soudit?

Hle, přeci jen se mi do květnového povídání ta láska, i když ne úplně normální a šťastná dostala.

Až se kolem 27. května vyrojí články k půlkulatému výročí atentátu, vzpomeňte si i na ostatní, jejichž jména známe i na ty, které neznáme jménem. Na vojáky i na ty obyčejné lidi, kteří riskovali již tím, že pomáhali potravinami či ošacením. A hlavně si vzpomeňte, že ač byli stateční, byli to normální lidé se všemi svými klady i zápory a tužbami.

Jezevec

Tibetský běh

Fyzická zátěž:	5
Psychická zátěž:	4
Čas na přípravu:	10 minut
Instruktorů na přípravu:	1
Čas na hru:	7 hodin
Instruktorů na hru:	3 - 5
Počet hráčů:	1 - 35
Věková kategorie:	libovolná
Prostředí:	volná krajina, nejlépe panenská příroda
Denní doba:	svítání
Roční doba:	léto
Materiál:	tužky, papír

Cíl:

Rozvoj vůle, překonání a poznání sebe sama.

Charakteristika:

Insenační hra (dynamické meditace) s relaxací. Jedinci běží probouzející se krajinou až do vyčerpání svých sil.

Libreto:

Jistě jste už někdy slyšeli o tibetských běžcích, kteří ve stavu jistého vytržení překonávají obrovské vzdálenosti desítek kilometrů, aby nesli zprávu z jednoho kláštera do druhého. S pohledem upřeným k obzoru, hlubokým dechem neustále opakující svou mantru, se jakoby vznášejí nad cestou.

Realizace:

S rozedníváním začínáme po jednom budít účastníky. Každý vyslechne libreto a dostává následující instrukce: Také ty teď máš možnost prožít si něco podobného jako tibetský běžec: Utíkej libovolným směrem dokud budeš mít dostatek sil a vůle. Na místě, kde už nebudeš mít sil jít dál, zanechej zprávu o tom, na co v tuto chvíli myslíš. Napiš ji na papír, který jsi dostal, a zanechej na místě pro náhodného nálezcce. Potom se pomalu vrať zpátky (zde by mělo následovat upozornění, že hra je limitována časem oběda). Vzhledem k rozdílnosti psychických a fyzických schopností jednotlivých účastníků je nutno počítat s velkým časovým rozptylem při jejich návratu. Pro příchod může být nachystán prostor pro rozjímání (např. tichá jeskyně se zvonečkem, jehož zazvonění stvrzuje každé nahlas nevyslovené přání), zbytek dopoledne věnujeme masážím, relaxaci, spánku a jiným tichým a odpočinkovým činnostem.

Metodické pokyny:

Tento program vyžaduje citlivé a jasné uvedení, je nutné k němu vybízet s vědomím, že se jedná o hluboký zážitek. Po navrácení je nutné se k příchodům chovat v souhlasu s tímto zaměřením.

Co můžeme zažít:

Ticho a samotu se svými myšlenkami a pocity, jemnější vnímání všech probíhajících dějů, prožitek sebe jako součásti přírody - splynutí, neobvyklé seznámení s krajinou, sebepoznání.

-M-

zdroj: Zlatý fond her II/Praha, Portál 1998

Vzdělávání vodních skautů

Místo motta citace z diskuze členů Náčelnictva Junáka (pokud se autor o citaci dozví anebo pozná, pokorně se omlouvám, že jsem citát použil bez předchozího svolení, kolkované žádosti nebo tak):

„... Řád by měl dále řešit kvalifikace junáckých minorit, např. vodácké minimum (nazvat jinak) a Kapitánskou zkoušku. Domnívám se, že podmínkou k získání KZ by měla být složená VZ, ale k tomu si jistě své řeknou vodní skauti, respektive myslím si, že oni mají svůj systém vzdělávání již připravený a čeká se na nás. ...“

Je zřejmé, že před Sněmem Junáka je vzdělávání činovníků Junáka prioritou a že vzdělávání vodních skautů je jeho součástí.

Proto zveřejňuji jeho základní charakteristiku, jak byla v podobě tezí předložena členům výchovně-vzdělávací komise předložena na rozšířeném HKVS v Praze 17. května 2007:

Systém vzdělávání vodních skautů

aneb

Nic nového pod sluncem

(Poznámka: V souladu s americkými zásadami mýcení harassmentu nerozlišuji mezi pojmem skaut x skautka, činovník x činovnice, kapitán x kapitánka. Ostatně tvrzení, že „každá vodní skautka musí být správným chlapem“ jsem poprvé slyšel z něžných dívčích rtíků.)

Vzdělávací systém vodních skautů navazuje na vzdělávací systém Junáka, resp. skautingu jako hnutí, skautskou výchovnou metodu však uskutečňuje využíváním vodních sportů spolu s námořnickým a vodáckým symbolickým rámcem a romantikou.

Skautská výchovná metoda je soustavou výchovy a sebevýchovy vedoucí k upevnování charakteru, vytváření hodnotového systému, rozvoj dovedností a znalostí.

Skautskou výchovnou metodu tvoří systém vzájemně provázaných prvků:

- *skautský slib a zákon jako vyjádření životního stylu a hodnotového systému*
- *učení se prostřednictvím praktických činností a her*
- *týmová práce v malých skupinách (obvykle družinách) rozvíjející spolupráci, vůdčí schopnosti a odpovědnosti za druhé*
- *zájem a spoluúčast každého mladého člověka na jeho osobním rozvoji*
- *symbolický rámec nabízející pro určitou věkovou skupinu výchovnou motivaci a inspiraci*
- *pobyt a činnost v přírodě, její poznávání a ochrana*
- *podpora mladých lidí dospělými a vzájemná spolupráce*
- *služba společnosti*
- *postupné stimulační programy*
- *využívání skautské symboliky a výchovného prostředí*

Vodácké sporty (zejména kanoistika, jachting, do značné míry i vodní motorismus, plavání, lyžování, atd.) kladou specifické nároky na fyzickou a psychickou odolnost, vodní skauting proto má specifické znaky výchovy a klade specifické požadavky na činovníky.

Vodních sportů se primárně využívá k výchově, úspěchy v tom kterém odvětví jsou vítané, ale zásadně sekundární.

- *Družinový systém se dobře uplatňuje, jestliže je družina stálou posádkou družiny.*
- *Postupné výchovné rámce a cíle pro jednotlivé věkové skupiny se lépe uplatňují při využití systému vlčata a žabičky stálý tábor s vodáckými prvky, skauti a skautky putovní tábor na pramicích, resp. soutěžemi posádek, roveři a rangers adrenalinové prvky divoké vody na kanoích či raftech, dospělí jachting, zpětná služba oddílům.*
- *Zachovávání zásady kázeň = bezpečnost usnadňuje výchovu k odpovědnosti za jiné a vnímání odpovědnosti zkušenějších za jedince*

- *Zlepšování fyzické a psychické kondice napomáhá výchově k odpovědnosti za sebe sama*
- *Při soutěžích vodních skautů se závodí výhradně za oddíl nebo posádku*
- *V oddíle vodních skautů má jedinec zpravidla možnost si vybrat sportovní odvětví, ve kterém bude pokračovat jeho rozvoj; pokud se specifické vodácké činnosti nevěnuje, zpravidla zůstává věrný vodní turistice*
- *Kromě velmi specifických činností je vodní skauting neodmyslitelně spjat s pobytem v přírodě, která je kolem vodních ploch a toků zajímavá a vždy nevšední*
- *Specificky česká romantika námořníků napomáhá k poznávání současnosti i historie jiných zemí a národů*
- *Vodní skauting umožňuje využívání nejmodernějších technických prostředků spolu s ověřenými primitivními postupy (GPS i morseovka zrcátkem, neoprén i boty do vody, elektrické vrátky i uzly užívané tři tisíce let)*
- *atd.*

Úspěšný činovník vodních skautů musí být vybaven schopnostmi pedagogickými i trenérskými, obecnými i specifickými.

Přestože není nezbytně nutné, aby byl na své působení při oddílu vodních skautů připravován od dětství, je zřejmá výhoda toho, kdo se do systému vzdělávání zařadí plynule na základě svého postupného rozhodování postupovat po symbolickém kvalifikačním žebříčku.

Systém vzdělávání vodních skautů tedy popisují od nejnižšího kvalifikačního stupně – rádcovského, v případě vodních skautů kormidelnického kurzu.

Přístav, resp. středisko s vědomím nebo pověřením krajského kapitána:

1.	Rádcovský kurz	Připravuje vybrané členy na vedení družiny. Zásady práce s malým týmem, metodika nácviku jednoduchých činností, jednoduché plánování, funkce oddílové rady. Předpokladem je zvládnutí druhého stupně skautské stezky.
2.	Kormidelnický kurz	Připravuje rádce na vedení posádky. Povelová technika, základní ošetřování lodí používaných v oddíle, zásady bezpečnosti na vodě, čtení vody, plavba lodí ve skupině, základní zásady pobytu na břehu, základní zásady hygieny ve vlhkém prostředí. Předpokladem je zvládnutí vodáckých doplňků skautské stezky a absolvence rádcovského kurzu, pokud se nekoná současně.

KVS, příp. jiná junácká právnická osoba s pověřením HKVS:

3.	Námořní akademie:	
A.	Čekatelský (lesní) kurz („Čolek“)	Je prvním ročníkem. Připravuje na spoluúčast při vedení oddílu (oddílový rádce, zástupce vedoucího, u vodních skautů lodivod, palubní). Myšlenkové základy skautingu, skautská výchovná metoda, bezpečnost a první pomoc, základy pedagogiky a psychologie, základní právní povědomí, základy hospodaření. Pro vodní skauty základní seznámení s tradicemi vodních skautů, zásadami vodácké a námořní etikety, specifika vodního skautingu. Zdůrazněny zásady bezpečnosti na vodě, hygiena a jednoduchá předlékařská první pomoc při činnosti na vodě a u vody, ochrana přírody kolem vody. Předpokladem je zvládnutí vodáckých doplňků skautské stezky. Ukončen čekatelskou zkouškou nebo jiným ověřením nabytých kompetencí.
B.	Lodivodský (lesní) kurz („Bolek“)	Je nepovinným druhým ročníkem. Připravuje na zkoušku vodáckého minima

opravňující k spoluúčasti při pořádání vodáckých akcí a výcviku. Bezpečné ovládání lodí na vodě obtížnosti do WW2, zásady bezpečnosti na vodě, čtení vody, odhadnutí nebezpečí, jednotná povelová technika, právní předpisy na vodních plochách a tocích, prevence onemocnění, předlékařská první pomoc, typy lodí, vybavení a pomůcky, zásobník her a činností vhodných pro vodácký výcvik, prokázání fyzické, technické a psychické způsobilosti spolupřátel akce na vodě. Předpokladem je složená čekatelská zkouška (kvalifikace) a zvládnutí vodáckých doplňků skautské stezky. Ukončen zkouškou vodáckého minima.

C. *Rozšiřující kurzy Úspěšní absolventi Bolka jsou vysíláni do jiných kurzů (motivační, specializační, kvalifikační) a škol Junáka. Po jejich absolvování mohou být vybráni do Námořní akademie jako instruktoři – elévové.*

D. Kurzy vodáckého minima („Kapka“) jsou pořádány především pro skauty, kteří nejsou členy vodáckých oddílů. Hlavní náplní je seznámení s právními normami platnými pro činnost na vodě obtížnosti do WW2 a ověření, že absolventi jsou schopni ovládat základní loď používané při vodácké turistice a bezpečně řídit činnost skupin mládeže. Předpokladem je složená čekatelská zkouška. Zkouška vodáckého minima může být nahrazena adekvátním certifikátem vystaveným jinou organizací zabývající se činností skupin na vodě (trenérská nebo instruktorská kvalifikace odpovídajících vodních sportů, apod.)

Junácký okres, kraj nebo lesní škola:

4. *Vůdcovská zkouška* *Tuto zkoušku opravňující k vedení výchovné jednotky Junáka (oddílu) skládají činovníci vodních skautů zásadně u organizátorů mimo vzdělávací systém vodních skautů. Důvodem je kontinuita s ostatními jednotkami Junáka, výměna zkušeností a univerzálnost této základní kvalifikace.*

KVS s pověřením HKVS:

5. Lesní škola vodních skautů Hlavním obsahem je Kapitánská zkouška, která je úplnou kvalifikací činovníka vodních skautů (kapitána oddílu a výše). Opravňuje provádět výchovu vodních skautů specifickými prostředky využívajícími vodních sportů. Klade důraz na ovládání plavidel používaných oddíly vodních skautů, na bezpečnost, legislativu, metodiku nácviku vodáckých činností, jednotnou povelovou techniku, na organizaci, historii a symboliku Síť vodních skautů, používání vodáckých doplňků v práci oddílů, používání vodáckých odborek a odborností k individuálnímu rozvoji jednotlivců. Podmínkou je složená vůdcovská zkouška. Zkouška může být skládána postupně podle jednotlivých dílčích kompetencí.

Státní plavební Správa (účastníci zpětná vazba krajskému kapitánovi):

6. Zkouška Vůdce malého plavidla je dovršením Kapitánské kvalifikace, protože jí získá kapitán obdobnou certifikaci jako cyklista při získání

řidičského průkazu. Tato zkouška se dělá u Státní plavební správy v Praze, Děčíně nebo Přerově. Kapitáni by ji měli mít, protože by měli být oprávněni působit i na vodních cestách ČR a blízkého zahraničí.

7. *Obdobně jiná kvalifikace rozšiřující vodáckou odbornost (kupř. vodní záchranář)*

KVS s pověřením HKVS:

8. Instruktorská lesní škola vodních skautů vychovává jednak činovníky oprávněné působit jako instruktoři a lektoři vzdělávacích kurzů a škol Junáka, jednak připravuje na složení vodácké specifických Odborných činovníckých kvalifikací (speciálně OČK Jachting a OČK Divoká voda). Nositelé těchto OČK jsou oprávněni působit jako instruktoři rozvíjející vodácké dovednosti, jednak jako metodici při různých specializačních kurzech, rozhodčích při závodech, apod.

Jiný subjekt (účastníci zpětná vazba krajskému kapitánovi, resp. HKVS):

9. Patent kapitána námořní plavby je vyvrcholením vzdělávacího systému vodních skautů. Lze získat v ČR (!), Polsku, Chorvatsku, apod. HKVS jedná o možnosti přípravy kapitánů VS v ČR a složení zkoušek v Chorvatsku. Variantou mohou být obnovené admirální plavby.

V systému platí, že vzdělávání, jehož výsledkem není zpětné uplatnění při práci ve vysílající výchovné nebo organizační jednotce (oddílu, přístavu, KVS), je soukromým koníčkem a absolventi by neměli být zvýhodňováni (vlastně ani dotačně).

Úplnou kvalifikací pro vedení oddílů vodních skautů je kapitánská zkouška a tomu odpovídá i označení (dosavadní čekatelská zkouška bez vodáckého minima = dočasně pověřen vedením, tedy nanejvýš *vedoucí*, čekatelská s vodáckým minimem je *lodivod*, nositel vůdcovské zkoušky je *oddílový vůdce*, teprve vůdcovská zkouška spolu s kapitánskou vytváří kvalifikovaného *kapitána oddílu*). Obdobný požadavek je kladen i na kapitána přístavu a vyšší činovnícké funkce VS.

Vezír ≡V≡

Mezinárodní rozměr skautingu II. aneb zvláštní zpráva č. 5

Při loučení s ukrajinskými guides po Navigamu 2006 nám bylo důrazně opakováno, že musíme na oplátku přijet do Oděsy. Neodmítali jsme, a tak se v druhé polovině října vydala naše tříčlenná skupinka vlakem přes Čiernou pri Čope a Kijev do Oděsy.

Naším cílem bylo poznat:

1. stav skautského hnutí na Ukrajině
2. vybrané kulturní památky tamtéž
3. život obyčejných lidí v jedné ze zemí bývalých Sovětů
4. rozdílnosti a společné prvky mezi námi a Ukrajinou.

Add 1.

Tamější společnost má dosud v čerstvé paměti důsledky totalitní „výchovy“ tlup bezprizorných dětí.

Problém s pionýrskými pohrobky je (jako všechno na Ukrajině) větší než u nás.

Pár skautských semínek (zasetých důstojníky v carském Rusku) zcela vyschlých za vlády Sovětů teď začíná klíčit a doufejme, že se ani ukrajinští skauti neztratí mezi ostatními dětskými organizacemi. Snad tomu napomůže i schůzka oděssko-ostavské skautské delegace se zástupcem „dlja molod'ožič“, oděsského primátora,

na které jsme mu předali dopis jeho ostravského protějška a podiskutovali o problémech s výchovou mladé generace. I tady platilo, že problémy jsou podobné, ale protože je to na Ukrajině a více na východ, větší než u nás. Po ukončení schůzky byly guides velice spokojené a prohlásily, že by byly ještě spokojenější, kdyby se uskutečnila alespoň desetina všeho, co zástupce nasliboval.

Večer jsme se strávili s oddílem „gajd“ v jejich první klubovně. Nastěhovaly se do ní před pár měsíci a měly z toho obrovskou radost, stejně jako z potvrzení o udělení právní subjektivity, kterou jejich vedoucí ten den převzala. Slavnostně ho všem přítomným přečetla a nechala kolovat a bylo vidět, jak jsou tím dojaty.

Skautek bylo přes deset, všechny štíhlé, žádné z nich by nesedla přezdívka typu Rajče, Bublina, Koblížek atd. To byl dost výrazný rozdíl oproti nám i u ostatní populace. Výrazně otlé, či „přerostlé“ lidi tam potkáte vzácně. Je to pozůstatek sovětské éry, kdy se i základní potraviny musely shánět a přebytek kalorií řadové občany neohrožoval. Což platí dosud: potravin je sice dost, jejich ceny jsou srovnatelné s našimi, ale průměrný příjem je čtvrtina našeho.

Add 2.

Velká část historických=většinou církevních památek Ukrajiny buď nepřežila vůbec, nebo přežila s různým stupněm devastace. O to ve větší úctě se k nim místní lidé chovají a postupně je renovují. Je příznačné, že při jejich otevírání přednášejí patetické projevy čelní politici, kterým byl jejich stav ještě nedávno zcela lhostejný. Výjimky tvoří „kapitální kusy“ v centrech velkých měst. Pokud má příchozí žena hlavu zahalenou a muž naopak, mohou vstoupit a z povzdálí sledovat pravoslavný obřad a uslyšet v originále pravoslavný chorál, při kterém každý jen trochu vnímavý člověk není schopen už vnímat nic jiného než zimomřivky honící se mu kolem páteře.

Zvláštní kategorii tvoří památníky, či skanzeny z 2. světové války. Zřejmě v každé bývalé sovětské republice stojí obrovská, urputně se tvářící postava, dokazující, že agresor neměl šanci. Ukrajinská „Mať Rodina“ s mužným výrazem tyčící se na okraji Kyjeva není výjimka. Pochopitelně je obklopena pečlivě natíranými šedo zelenými obrněnými kolosy krasnoj armii a sousošími robustních bojovníků s neochvějně odhodlanými výrazy v ostře řezaných obličejích, v obrovských pěstích svírajících své zbraně. Stařečkům, kteří o ně pečují už asi nikdo nevysvětlí, že obrovské oběti, které sovětský lid musel ve „vtaroj otěčestvėnoj“ přinést, zavinil jimi dosud zbožňovaný Stalin. Někteří z nich, soudě podle vzhledu, mohli být ještě její účastníci a ti o pár let mladší o té době mluvili tak přesvědčivě, že si to každý musel myslet.

Add 3.

Díky oděsankám jsme mohli poznat opravdový městský život v postsovětské zemi. Bydleli jsme v bytě bábušky jedné z nich. Babušku jsme bohužel nepoznali, jelikož od jara až do příchodu zimy pěstuje a zavařuje ovoce a zeleninu na dači. Přidáme-li k tomu, že na každém rohu apaticky vysedávají staří lidé snažící se něco prodat, lehce usoudíme, že ukrajinští důchodci jsou na tom dost bídně. Jestli někdo z kolemjdoucích od nich za celý den něco koupí, je to spíše ze soucitu, než pro opravdu symbolickou cenu, za kterou nabízel nepotřebné zboží.

Že jsme ve městech neviděli tolik asociálů jako u nás nebylo zřejmě proto, že by se tam nevyskytovali. Spíše by se to nelíbilo ukrajinské milici a s tou se tady nediskutuje. Jejich obušky jsou na první pohled delší a tlustší než u nás a vůbec se nesnaží tvářit přívětivě. Drtivá většina občanů má ale o jejich morálce nechvalně mínění.

Sídlíště bylo silně zanedbané (jako všechno co v soc. spol. patří a má sloužit všem). Ve srovnání s ním i ostravské čtvrti, ve kterých převažují naši méně přizpůsobiví spoluobčané, vypadají jako Beverly Hills. Byt byl na místní poměry pěkně vybavený, ale jako všechny další, ve kterých jsme bydleli, s kapajícími kohoutky, nevyzpytatelnými, požárem ohrožujícími plynovými karmami a amatérsky opravovanou elektroinstalací, jejíž přívody se rozbíhaly do bytů z chumlu drátů jaksi zavěšených nad schodištěm.

Srovnáme-li to se stavem u nás, lze říci, že devastace čehokoliv je přímo úměrná délce trvání komunistického režimu.

Add 4. Ukrajinština je češtině bližší než ruština. Tou jsem se přesto dorozumíval, jelikož 15 let její výuky ze mně dosud nevyprchalo. Mladší kolegyně už si nebyly s ruštinou tak jisté a tak občas utekly k angličtině, kterou naše hostitelky ovládají perfektně, což už neplatí u starších lidí.

Voda je tam zřejmě levná, takže nikomu nevádí, že všude uniká. Ve Lvově asi nejvíc, protože tady je městský vodovod puštěn pouze od 6 do 8 hod ráno a od 18 do 21 hod večer.

Nezapomenutelným zážitkem bylo střídání čestných stráží u památníku padlých v Oděse: Nehnuté výrazy v obličejích, strojově přesné, synchronizovaně zpomalené pohyby parádního marše, které jsme mívali možnost vidávat při přenosech z Moskvy, jsme tu mohli vidět ve skutečnosti. Na té skutečnost bylo ale zvláštní, že v držení čestné stráže se tu postupně střídají dvě čtveřice studentů a studentek všech oděských středních škol. Soutěží při tom v co nejperfektnějším provedení čestné stráže a vítězové za odměnu stráví týden na Krymu.

Samostatnou kapitolou je Krym, ale o tom až příště.

Sten

NÁMOŘNÍ AKADEMIE NEWS

Přípravný víkend ve Znojmě Představy budoucích kadetů

Námořní akademie je pro některé jen prázdné slůvko, pro některé spousta radostné práce, jiní na ní vzpomínají s hrůzou či radostným třpytem v očích... Ale co si o ní asi myslí budoucí kadeti? Lidé, které to teprve čeká. Lidé, kteří o ní ví jen něco málo z vypravování a vše ostatní si jen mlhavě domýšlejí... Pojďte se s námi podívat do koutů kadetské mysli...

Co si jako první vybavíš při slově Námořní akademie?

Vodénka z Jablonce n.N

Vybavím si velkou a honosnou budovu.

Nekůl z Liberce

Pod Námořní akademií si vybavím krůček po cestě k tomu, abych v budoucnu vedla oddíl. Také k tomu, abych poznala nové věci, lidi, hry, abych zažila super atmosféru a poznala, co ve mně je.

Brynd'a z Mimoně

Modrý čepeček. (Vážně, nežertuji ;))

Špagetka z Liberce

Akce, akce, akce. Voda, voda, voda, prostě makačka, s partou lidí který sou úžasný. Vybaví se mi Piráti z Karibiku plavba na Černý perle a Jack Sperou... Prostě užít si plavbu a nenudit se.

Sluničko z Mimoně

Proč jsi dal přednost NA a jejím zkouškám před čekatelskou zkouškou někde jinde (blíž tvému okolí atd.)?

Zaujalo mě, že tento kurs je veden vodními skauty a pro vodní skauty je připravován.

Lůča z Opařany

Dala jsem přednost NA, protože v budoucnosti chci mít svůj oddíl vodních skautů. Taky jsem už skoro 6 let ve vodáckém oddíle a myslím, že NA – jako kurz - mi dá víc než pouhé „zkoušky“ před komisí složené z lidí, které vidím poprvé v životě.

Brynda z Mimoně

NA mi přijde více zajímavá, více mě láká a také mi byla doporučena...

Fretka z Děhylova

S tím, že bychom na akademii mohli jet, přišel vedoucí někdy na táboře v roce 2005, ale vloni to nějak nevyšlo, tak jsme se přihlásili letos - ostatní čekatelské zkoušky jsme pak nijak nezkoumali. Mohlo nás být víc, ale jeden se „fláká“ v Řecku a druhý „zaspal“. =o)

Adam z Opavy

Slyšel jsem její hodnocení od ostatních a chtěl bych uspět jako oni.

Čiča z Jablonce n.N

Já v tomhle ohledu nejsem moc informovaná a Námořní akademie mi byla doporučena zejména jako skvělá akce s nezapomenutelnými a jedinečnými chvílemi.

Anča ze Znojma

Co si myslíš, že ti NA přinese? Na co se těšíš?

Námořní akademie mi, doufám, přinese nové nápady pro práci v oddíle a vědomosti, které budu moci uplatnit nejenom ve skautské organizaci. Těším se na seznámení s novými lidmi.

Miša z Brandýse n. Labem

Tejden strávenej s bezvadnejma lidma.

Mlok z Deštné v Orlických horách

Přinese mi spoustu nových zážitků, nových přátel a určitě i hodně nových zkušeností. No co se těším, no tak to jsou Nové Mítrovce. Těším se na ně, protože jsem tam ještě nikdy nebyl. No a hlavně na nelehkou plavbu na lodi Walrus...

Košť z Vysokého Mýta

Nové nápady, zkušenosti, zážitky a kamarády. Těším se snad na vše!

Rejnok z Mimoně

Se spoluprací kadetů bocmani Kát'a a Kvído

SKARE 2007 - výsledky

Pořadí	Kategorie	Jméno lodi	Číslo plachty	Oddíl (středisko)	Lodní třída
1.	M	Missouri		7. přístav Pardubice	FD
2.	M	Antilopka	407	Přístav Opařany	407
3.	M	Šipka		7.přístav Pardubice	Evropa
4.	M	Viribus Unitis	69	Viribus Unitis	P550 št. Konstr.
5.	M	Jižní Kříž	65	Písek	P550
6.	M	Fluita	7	Eskadra Ostrava	P550

7.	M	Toledo	41	7. přístav Pardubice	P550
8.	M	Křišťál	17	Jablonec	P550
9.	M	Oskarka	52	Žraloci Kolín	P550
10.	M	Rak	16	Jablonec	P550
11.	M	Bezejména	V	Omaha Plzeň	
12.	M	Dargon	70	Žraloci Kolín	C
13.	M	A hop	18	Jablonec	P550
14.	M	Bark	72	Eskadra Ostrava	P550
15.	M	Jitřenka	70	Písek	P550
16.	M	Svišť	6520	Žraloci Kolín	C
17.	M	Delvaň	42	7. přístav Pardubice	P550
18.	M	Křížek	24	4. přístav Praha	P550
19.	M	Candát		Liběchov	C
20.	M	Kačka	34	4. přístav Praha	P550
21.	M	Foxi	6084	Zlatá Kotva Praha	C
22.	M	Jurka	23	7. přístav Pardubice	P550
23.	M	Viktoria	43	7. přístav Pardubice	P550
24.	M		55	Vysoké Mýto	P550
25.	M	Viking	26	Liběchov	P550
1.	R	Oskarka	52	Žraloci Kolín	
2.	R	Viribus Unitis	69	Viribus Unitis	
3.	R	Jižní Kříž	65	Písek	
4.	R	Rak	16	Jablonec	
5.	R	Fluita	7	Eskadra Ostrava	
6.	R	Bark	72	Eskadra Ostrava	
7.	R	Á hop	18	Jablonec	
8.	R	Jitřenka	70	Písek	
9.	R	Rejnok	17	Jablonec	
10.	R	Křížek	24	4. přístav Praha	
11.	R	Pirát	55	Vysoké Mýto	
12.	R	Kačka	34	4. přístav Praha	
13.	R	Viktorie	43	7. přístav Pardubice	
14.	R	Viking	26	Liběchov	
15.	R	Albatros	14	4. přístav Praha	
1.	S	Jižní Kříž	65	Písek	
2.	S	Jurka	23	7. přístav Pardubice	
3.	S	Rak	16	Jablonec	
4.	S	Rejnok	17	Jablonec	
5.	S	Oskarka	52	Kolín	
6.	S	Křížek	24	4. přístav Praha	
7.	S	Jitřenka	70	Písek	
8.	S	Delvaň	42	7. přístav Pardubice	
9.-10.	S	Viktorie	43	7. přístav Pardubice	
9.-10.	S	Kačka	34	4. přístav Praha	
1.	W	Kačka	34	4. přístav Praha	
2.	W	Křížek	24	4. přístav Praha	
3.	W	Jurka	23	7. přístav Pardubice	
1.	O	Foxi	6084	Zlatá Kotva Praha	
2.	O	Dragon	70	9. Kolín	

Námořní rozpaky paní Češtiny 1

Rubrika: Mrožoviny

Lodě válečné, bojové a bitevní

Kromě monitoru "President Masaryk" a několika ozbrojených malých plavidel na Dunaji Česko(slovensko) nikdy nemělo válečné loďstvo. "President Masaryk" o délce 50 m a s hlavní výzbrojí 4 děl 66 mm byl oficiálně veden jako *hlídková loď*, ostatní plavidla jako čluny *strážní, minové, hlídkové a zvědné*, nechyběly ani *minové pracovní prámy a pancéřová minonoska*. Po válce disponovala ČSLA na Dunaji *dělovým člunem* DČ-1, který vznikl dostavbou německého ženijního zajišťovacího člunu, jež za protektorátu stavěla pro Wehrmacht Ústecká loděnice. Plavidlo o délce 20 m bylo poháněno dvěma benzínovými dvanáctiválci BMW 6 upravenými z leteckých motorů a před velitelskou věží z pancéřového plechu o síle 12 mm neslo kompletní tankovou věž z německého tanku Panzer IV s 75mm kanónem. Výzbroj doplňovalo PL čtyřče 20 mm na zádi, taktéž z německé kořisti. Tím historie českých válečných lodí končí. Samozřejmě, že Češi sloužili ve válečném loďstvu Rakouska-Uherska, avšak tam se velelo německy a používalo se německé názvosloví, což dnešní námořní rozpaky paní Češtiny nijak neumenšuje.

Oprávněně se poukazuje na skutečnost, že jazykovou kulturu tvoří novináři a v televizní době ještě více televizní moderátoři. Bohužel, žijeme v mnohem méně mírové době, než jsme si představovali, a je pak tristní číst v novinách pod obrázkem poškozeného amerického torpédoborce, že teroristické komando zaútočilo na "bitevní" loď, když se správně jedná o loď válečnou.

Bitevní loď je totiž úzce odborný termín, který má dnes už jenom historický význam. Je vyhrazen jako název pro nejtěžší dělostřelecká plavidla se strojním pohonem, jež se začala stavět koncem 19. století a jejichž stavba skončila v roce 1946, kdy byla na vodu spuštěna poslední bitevní loď světa, britský "Vanguard". K poslednímu nasazení těchto plavidel pak došlo za války v Zálivu, kdy US Navy použila k dělostřelecké podpoře a k vypouštění střel "Tomahawk" veterány 2. světové války, bitevní lodi třídy "Iowa". Mluvit o dnešních válečných lodích jako o bitevních je totéž jako nazývat všechny stromy přesličkami.

Válečná loď je pak to správné "druhé" označení pro plavidla určená pro vojenské operace na moři, ať už jsou vyzbrojená či nikoli. Slovní spojení **vojenská loď** je pak synonymum, nicméně René Grégr svému historickému přehledu "Vládcové oceánů" (první knize na toto téma v češtině za bývalého režimu) dal podtitul "Válečné lodě 1900-1945" a základní česká práce v tomto oboru, vícesvazkové dílo kolektivu autorů, jež začalo vydávat Naše vojsko v roce 1985 a dokončilo nakladatelství Ares v roce 2000, též nese titul "Válečné lodě" a nikoli vojenské.

Bojová loď je pak termín, který tvoří podmnožinu lodí válečných. Jedná se o plavidlo zkonstruované a vyzbrojené k bezprostřednímu boji. Tím se liší od **pomocných lodí**, jež se obvykle používají k týlovému zabezpečení, dnes se říká k logistice. Vojenský tanker, přidělený do **svazu letadlové lodě**, je nepochybně plavidlem válečným, nikoli ale bojovým.

Můžeme se také setkat s termínem **útočná loď**, obvykle ve spojení **útočná letadlová loď**. Tím se zdůrazňuje fakt, že se jedná o vojenské plavidlo tak silně vyzbrojené, že je schopno ofenzivních operací a nikoli jen obranných.

Někdy má čeština problémy i s označením **letadlová loď**, když nás též napadá termín "mateřská loď". Důvody jsou historické -- prvními letadly, jež se dostala na námořní bojiště, byly plovákové stroje, operující za 1. světové války z přestavěných parníků (nákladních, poštovních). Obvykle byly vybaveny katapultem pro start, mohutným jeřábem pro vyzdvižení letounu z vody a hangárem, kde se prováděla údržba. Těmto plovoucím základnám se pak říkalo "mateřské lodě pro hydroplány" (podle R. Grégra), respektive "mateřské hydroplánové lodě", a když se na moře dostaly letouny s kolovým podvozkem startující z plochých palub prvních skutečných letadlovek, začalo se jim po vzoru hydroplánových předchůdců říkat "mateřské letadlové lodě". Tento těžkopádný termín se časem zkrátil na dnešní "letadlovou loď" a plovoucím základnám plovákových strojů se za 2. světové války říkalo **hydroplánová loď**. Dnes z pochopitelných důvodů již ve výzbroji nejsou.

Flota nebo flotila?

Nad žádnými námořními termíny nestojí paní Čeština v tak hlubokých rozpacích jako na touto dvojici. Pokud se zmateny uživatel, který slovo "flota" často ani nezná, obrátí o pomoc na "Slovník spisovného jazyka českého", nalezne oba výrazy:

- **flota**, (z něm.) - loďstvo, admirál dunajské floty, flota kotvila v přístavu, bitevní flota, *flotila*
- **flotila**, (z frn., špan.) - oddíl válečných lodí, britská atlantická flotila.

Při vší úctě k jazykovědcům z Ústavu pro jazyk český, jsou to právě oni, kteří z těchto termínů nadělali guláš. A přitom stačilo tak málo - převzít výklad a používání těchto slov z těch slovanských jazyků, které mají dostatečně vytvořené námořní názvosloví - tedy z ruštiny a polštiny.

Oba jazyky oba termíny znají a používají je správně - tak, jak odpovídá jejich jazykovému původu, když ve španělštině koncovka *-illa* znamená zdrobnělinu. Flotilla je tedy malá flota, stejně jako guerilla (počeštěle gerila), jež se používá pro označení partyzánské války, doslova znamená "malá válka" (název vznikl v roce 1808, kdy Španělé po vpádu Muratovy armády a nahrazení krále Karla IV. Napoleonovým bratrem Josefem zahájili protifrancouzský odboj, svoji "malou válku"). Proto se rusky správně říká *Černomorskij flot*, ale "Dunajská flotila". Obdobně polština vyhrazuje termín *flota* pro uskupení velkých válečných lodí, respektive pro válečné loďstvo toho kterého státu, a slovo *flotylla* pro skupinu menších válečných lodí či pro říční válečné loď. Lépe než ke kovářičkovi je jít ke kováři. V našem případě tím kovářem je "Oxford Companion to Ships and the Sea", takže ocitujeme příslušná hesla z tohoto britského encyklopedického slovníku:

Flota (Fleet) - skupina lodí plujících dohromady. Použití tohoto slova se obvykle váže na celé národní námořnictvo nebo na všechny lodě vlastněné jedním rejdařem. Může být též použito k označení skupiny rybářských lodí, patřících jednomu vlastníkovi, nebo operujících z jednoho přístavu, respektive používajících tutéž rybolovnou techniku, např. flota trawlerů. Ve vojenské oblasti může být výraz použit k popsání celého národního válečného námořnictva, např. britská flota, ruská flota, U.S. flota, nebo k označení homogenního svazku některých válečných lodí, jež tvoří celistvost, např. Domácí flota (Home Fleet), 7. flota (USA), Černomořská flota a pod. Termín je také používán k popisu všech válečných lodí toho kterého státu, jež jsou stejného druhu, např. ponorková flota.

Flotila (Flotilla) - ze španělské zdrobněliny flota, malá flota, eskadra (squadron) malých lodí, název, který je u většiny námořnictev spojován s torpédoborci, ponorkami a malými válečnými loděmi. Příležitostně se v námořních kruzích používá k všeobecnému označení pro všechna malá vojenská plavidla, jako jsou torpédoborce a torpédové čluny, ale mnohem základnější význam je vyhrazen pro válečné loď, jež tvoří skupinu pod velením kapitána (zde ve smyslu hodnosti), přičemž jednotlivým plavidlům flotily velí komandér-poručící a poručíci. V dnešním britském námořnictvu výraz flotila takřka vymřel a byl nahrazen "eskadrou" (squadron).

Z výše uvedeného vyplývá, jak by si měla paní Čeština správně počínat:

1. Nebát se používat slovo flota, které je, koneckonců, spisovné. V souladu s ostatními slovanskými jazyky a, last but not least, v souladu s angličtinou, onou latinou mořeplavců, je používat pro označení, a) národních válečných loďstev (je vlastně synonymem loďstva), b) lodí patřících jednomu majiteli či technologicky shodných (třeba v lovu vlečnými sítěmi), c) celků vyčleněných z důvodů geografických či strategických (např. pro americká plavidla vyčleněná pro Perský záliv). d) pro množinu válečných lodí téhož typu pod jednou vlajkou (např. flota ruských jaderných ponorek).

2. Naopak slovo flotila používat pro a) svazy malých válečných lodí, např. flotila raketových torpédoborců, protiponorkových korvet, b) pro celou množinu malých válečných lodí v rámci toho kterého námořnictva, c) pro říční válečné loďstvo. A spíše než za flotu pokládat za ekvivalent tohoto termínu **eskadru**. (Ekvivalent flotila = eskadra pak též uvádí "Velký anglicko-český slovník" autorů Hais - Hodek.)

Bohužel, třikrát bohužel, profesor Jaroslav Hrbek, jeden z mála českých historiků zabývajících se námořními dějinami, ve svém pětisvazkovém díle "Velká válka na moři" zase vše postavil na hlavu. Ve Slovníčku odborných termínů sice správně uvádí "flotilu" jako *taktickou jednotku válečného loďstva, sdružující většinou lodě stejné kategorie menší než torpédoborec*, leč spisovné slovo "flota" a jeho výklad opomenul. Do protikladu k "flotile" pak nešťastně postavil "eskadru", kterou definuje jako *taktickou jednotku válečného loďstva sdružující většinou lodě stejné kategorie větší než torpédoborec*. Takže rozpaky paní Češtiny nad dvojicí "flota - flotila" ještě prohloubil.

Mořeplavecké jazyky pak používají slovo flota i jako přídavné jméno. Leč o tom, stejně jako o šalupách, fregatách a korvetách a o námořních hodnostech - proč nešlo přeložit název filmu "Master and Commander" -- až zase příště.

Psáno v Praze 20. 4. 2004

Uveřejněno s laskavým svolením autora a internetového deníku Neviditelný pes

Autor: František Novotný, vloženo: 02.09.2004

Chceme se naučit (učit) na vodě

Ahoj všem, kdo jste sjeli nějakou WW2 a máte chuť se dále zdokonalovat!

Námořní akademie hledá spolupracovníky, kteří jsou zdatní na vodě a ochotní s námi vyjet, a něco málo ze svého umu předat svým mladším kolegům. Možná, že patříš mezi ty, kteří jsou dostatečně vyježdění a mají potřebné znalosti, aby se mohl rovnou stát lektorem. Ale třeba si ještě nejsi tak úplně jistý, víš o svých rezervách a víš, že je třeba něco zdokonalit. Ať tak nebo tak, připravujeme i pro Tebe soubor seminářů, na kterých se toho hodně naučíš o vodě a jízdě na ní, zdokonalíš se v jízdě na divoké vodě a záchraně, a naučíš se učit jezdit na vodě.

První takové setkání se uskuteční **1. – 3. 6. 2007** na umělé slalomové dráze v Českých Budějovicích v Českém Vrbném. Program je jasný. Trénink na peřejích. Cena je 200,- Kč. Zahrnuje ubytování, pronájem kanálu a jízdné.

Na druhé setkání zve Námořní akademie přímo na táborovou část, a to na 4 dny **17. – 20. 8. 2007**. Sem připravujeme trochu teorie, metodickou přípravu na klidné vodě s cílem naučit správně celou základní řadu záběrů, záchranářinu a zdravotvědu.

Zatím třetí plánované setkání se uskuteční **21. – 23. 9. 2007** na některé z řek podle stavu vody. A zase budeme jezdit, jezdit a zachraňovat se.

Podobná setkání budou následovat i na jaře roku 2008.

Cílem seminářů je posunout nás všechny dál v jízdě na divoké vodě. Neslibíme žádný dekret, žádnou zkoušku, už jenom proto, že není na takové úrovni dodělaný výchovný systém vodních skautů. (Pokud ale bude systém dopracován, určitě to bude zohledněno při udělování příslušné kvalifikace.) Slibujeme jen to, že ten, kdo se bude chtít něco naučit, určitě udělá nemalé pokroky.

My sami chceme najít spolehlivé a ochotné lidi, kteří s námi budou vychovávat dobré lodivody s patřičnými znalostmi, dovednostmi a kvalifikací pro vedení posádek oddílů vodních skautů, a pomohou nám s výcvikem především na vodních weekendech.

Semináře jsou ale určeny i těm, kteří chtějí pracovat jenom u oddílů.

Prosím, dejte mi vědět na radka.valesova@centrum.cz nebo zpět na mail Námořní akademie namorni.akademie@centrum.cz, pokud máte o semináře zájem.

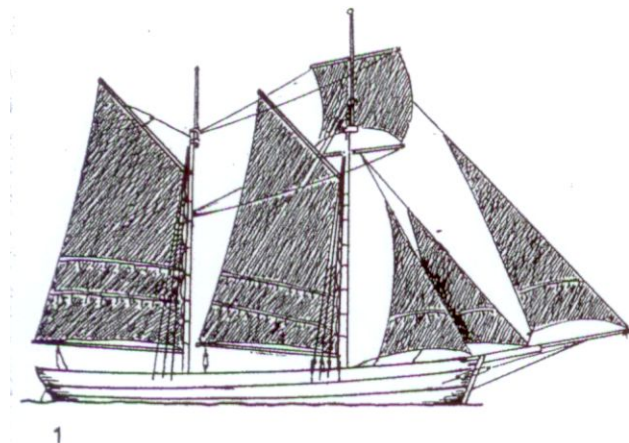
Děkuji

Radka Valešová
Krajní 4, 318 04 PLZEŇ
mobil: 724 951 696

Velká družinová celoroční hra „Na plachetnici!“

9. etapa - V/2007

Ahoj! Takže mám tu pro vás poslední úkoly. V příštím čísle se můžete těšit na správné odpovědi a vyhodnocení.

NA HLAVU:

Plachetnice na obrázku (tajenka 35) se začala používat od 18. století. Má holandský původ a název je odvozen od německého „rychlý“. Díky tomu, že má více kosatek, vratiplachty, (tajenka 36), může plout s minimálním počtem námořníků k obsluze. V roce 1902 byla

postavena plachetnice, která měla (tajenka 37) metrů čtverečních plachet a jmenovala se (tajenka 38). Lodě tohoto ražení zásobovaly anglické kolonie v severní Americe.

KŘÍŽOVKA (tajenka 35) - tři body

1 2 3 4 5 6 vodorovně:

A					
B					
C					
D					
E					
F					

A: tělocvičný úkon, kachlová kamna, B: citoslovce samopalu,
C: tajenka, D: anglicky „starý“, slovensky „jenom“,

E: vyznavač panku, F: Běloveská kyselka, souhlas

svisle :

1: rybářská síť, primáti, 2: nejlepší jakost, opak záporu, 3: zdroj vody

4: chaos, 5: latinsky „a“, cizí strom, 6: ruský vládce, oddělení nemocnice

LIŠTOVKA (tajenka 38) – tři body

K				mládě kočky
K				pádová otázka se 4. pádem
K				terénní běh nebo jízda
K				oční vada
K				vápencový útvar
K				nástroj na sečení
K				základní jednotka hmotnosti lidově
K				plod obilniny
K				nelétavý pták
K				pokladna
K				oblek který přísluší k nějaké skupině lidí
K				oři

KONÍČEK (tajenka 36) – dva body

D	T	Ch	O	Ž
O	U	N	Ch	R
Ě	V	U	Ě	V
P	L	S	V	A
A	A	L	O	T

SAMÉ MOCNINY (tajenka 37) – dva body

Plocha všech plachet byla

$$2^5 \cdot 5^3$$

NA TĚLO:

Tentokrát vám dá možná příprava zabrat víc než vlastní soutěž. Ale je to na vodě, a to my, co máme mezi prsty plovací blány, máme rádi. Připravte si branku. Postačí k tomu dvě laťky zavěšené na tenkém provázku. K zavěšení je ideální most, ale u vhodného břehu můžete pověsit jednu branku na strom a projíždět mezi ní a břehem. Laťky uvažte tak, aby se necáraly ve vodě. Vzdálenost mezi nimi volte podle šířky lodí – u kánoí zhruba o 20 až 25 cm širší, máte-li jenom pramice tak o 30 až 35 cm širší. Úkolem je, aby posádka projela branku po i proti vodě, přičemž čas se začíná počítat při prvním protnutí přídě brankou a končí druhým vyjetím zádi z branky. V případě, že pojedete na kánoích, spočítejte průměr vašich časů, kdy se vystřídají všichni členové družiny. Zajímá mě nejrychlejší čas, nesmíte se dotknout ani jednou branky borem, pokusů máte neomezeně.

Vítězná družina dostane 10 bodů, další vždy o bod méně.

NA SOUHRU:

Když už jste si vyrobili branku, tak ji využijeme ještě jednou. Máte-li kánoe, jedete 4x s tím, že nikdo nesmí jet více než dvakrát (jen u vlčat a světlušek smí jet kormidelník i 4x). Na čase nezáleží, ale sčítají se jízdy, které jdou za sebou. Máte-li jen pramice, pak jedete také 4x, s tím, že v každé jízdě se vymění hácci – na druhou jízdu se vymění leví a praví, na třetí přední a středová a na čtvrtou opět leví a praví hácci.

Maximum je deset bodů, za každý dotyk branky se bod odečte.

Správné odpovědi 6. etapy:

Plachetnice na obrázku byla FREGATA, měla tři stěžně, výtlač 600 t a maximálně 60 děl na palubě.

Čekám od vašeho kormidelníka nebo kapitána, že mi pošle e-mail na adresu postakml@tiscali.cz případně SMS na číslo 777 000 344. Ve zprávě bude název družiny, město a tentokrát tři slova a jedno číslo z tajenek, a jeden čas a jedno číslo z praktických zkoušek. Může tam být ještě vylíčení vašich zážitků. Budu se těšit na vaše e-maily nebo SMS do měsíce, než se k vám dostane poslední KP.

Ahoj Pošťák, Louny

Jirka Hold – Amateur:

Záhadné zmizení

Naše KAPITÁNSKÁ POŠTA se zase stává takovým "úředním listem" a tak ji trochu beletrie asi neuškodí. Navazují tedy na dobu před NAVIGAMEM 2000, kdy KP přinášela také povídky o Bludném Holandánovi, o záhadných lodních zmizeních a vůbec takové strašidelné povídky ze světových moří. Dnes tedy novější historka o zmizení bitevní lodi Sao Paulo v roce 1951.

Severovýchodně od Azorských ostrovů se dne 12. prosince 1951 plavila velmi podivná lodní skupina. Dva malé britské remorkéry Bustler a Dextereus vlekly na silných ocelových lanech obrovskou (i když už dávno vyřazenou) brazilskou bitevní loď s tonáží okolo 15.000 tun. Tuhle plavbu zahájily remorkéry před dvěma týdny a ze začátku jim přálo počasí, takže se soulodí pohybovalo rychlostí mezi 5 až 6 uzly. (1 uzel = 1 námořní míle = 1852 metrů). Jenže náhle nastala změna počasí, vlny se zvětšovaly a začal foukat silný nárazový vítr. Kapitáni obou vlečných remorkéru se stále častěji a s obavami dívali dozadu na vlečenou, bezvládnou bitevní loď. Tahle

obrovská masa se při ztišení větru setrvačností totiž nebezpečně přibližovala oběma remorkérům. Ale když setrvačnost přestala působit tak se vlečná lana zase tak prudce napjala, že oběma remorkéry to velmi trhlo a tento náhlý tah ohrožoval vlečné zařízení obou lodí.

K večeru kritického dne se vichřice změnila na uragán a vlnění již bylo přímo obrovské. Začalo hrozit nebezpečí, že se za panující bouře některý z remorkérů postaví příčně k vlečnému lanu a prudké trhnutí by mohlo způsobit jeho překocení. Za uragánu by to znamenalo smrt celé posádky.

Na palubě odstrojené bitevní lodi SAO PAOLO bylo pouhých osm mužů posádky, kteří měli jenom dohlížet na upevnění vlečných lan na kotevních úvazcích. Tito muži byli vlastně pasivními pasažéry, a protože loď neměla ani stroje, ani kormidlo, nemohli vůbec plavbu ovlivnit. Kronikář v tomto místě připomíná, že se téhle podivné posádce vůbec nevedlo špatně. Měli zásoby potravin na dva měsíce, ubytování byli na bývalém velitelském můstku a spojení s remorkéry udržovali pouze opticky. Rádio neměli, což bylo v roce 1951 dost podivné. Na bitevní lodi neměli ani pořádné osvětlení, jen na stranách můstku svítilo červené a zelené navigační světlo. Jinak byla loď v noci ponořena do úplné tmy, což ovšem psychice malé skupiny vůbec neprospívalo. Loď se zdála mrtvou a vlečena dvěma malými remorkéry jakoby se vzpírala svému osudu.

Vůbec historie téhle brazilské bitevní lodi byla dost pozoruhodná. Loď byla pod brazilskou vlajkou spuštěna na vodu v roce 1913 a její život plynul velice pokojně a bez jakýchkoliv příhod. Sice se občas zúčastnila manévrů a cvičení, ale většinou ležela na kotvách na základně Niteroi v zálivu Rio de Janeiro.

Brazílie se formálně zúčastnila první světové války (World War I) i války další (World War II). A tak tahle obrovská loď přečkala obě světové války, aniž by vypálila jedinou ránu. Když jednou v Brazílii vypukl zase jeden z četných převratů, stála Sao Paulo na kotvách právě v Rio de Janeiro. A zase se nic nestalo. Mezi povstaleckými loďmi a pobřežními (vládními) bateriemi vypukly dělostřelecké souboje, ale ani jedna strana nic netrefila.

A tak v roce 1947 loď odzbrojili a zbavili téměř všech mechanismů. V roce 1951 ji brazilské námořnictvo vyškrtlo ze svých seznamů a prodalo do starého železa jedné britské firmě. Ta ji měla přetáhnout do Anglie, rozšrotovat, pancíře roztavit a udělat z nich výtečné žiletky na holení.

Na cestě do Anglie přepadla vlečné soulodí již zmiňované bouře, kterou ale oněch osm lidí na bývalé bitevní lodi moc nevnímalo. Všechny otvory, kterými by do lodi mohla vniknout mořská voda, byly hermeticky uzavřeny a zavařeny. K mužům na palubě jen jakoby zdálky zaléhalo skučení větru a úder vlnobití.

Bylo krátce po půlnoci, když si kapitán remorkéru BUSTLER náhle uvědomil, že řízení lodi je snazší a že i ustalo neustálé trhání a šhubání lodi. Totéž v tom okamžiku signalizoval i druhý remorkér. Jedno bylo jisté, tlustá ocelová vlečná lana se v bouři buď uvolnila nebo praskla. Uprostřed uragánu a naprosté tmy se nedalo nic jiného dělat, než pokračovat dále plavbě stejným směrem. Hledání utrhlého obrněnce v tomto počasí by bylo sebevraždou, obrovská masa oceli se totiž mohla náhle odněkud objevit a remorkéry rozdrtit a potopit.

Když ráno bouře polevila, oba remorkéry se vrátily zpět, aby vlečenou loď našly, vyměnily lana a pokračovaly v cestě do Anglie. Ale hledání bylo marné, v místě, kde se podle navigačních výpočtů obrněnec utrhli nebylo naprosto nic, oceán byl až k horizontu zcela prázdný. Oba remorkéry vyslaly okamžitě varovnou radiovou zprávu všem lodím a do všech přístavů, protože bezvládný kolos by mohl snadno způsobit srážku, zvláště pak v noci a je-li případně i částečně potopený. Nadále pak si oba remorkéry rozdělily úseky a pokračovaly v pátrání.

Samozřejmě, že se zpráva o zmizení Sao Paula rozletěla po radiových sítích po celém světě. Radiostanice pobřežních stanic nepřetržitě vysílaly varování a mnoho letadel a lodí všech národností zahájilo pátrání na ploše velikosti přibližně 150 000 námořních mil. Marně. Sao Paula zmizela i se svými osmi námořníky. Námořnická fantazie začala pracovat na plné obrátky a tak se vynořilo množství domněnek a teorií z části reálných a z částí fantastických. Prý byla loď zahnána na nějaké pusté pobřeží Afriky nebo Ameriky, nebo do Grónska či Antarktidy. Nebo prý jí v bouři potkala loď Bludného Holanďana a Sao Paulu potopila. Bylo totiž velmi nepravděpodobné, že by se obrovská loď potopila sama. Byla totiž tak velká a vyvážená, že se nemohla převrátit ani v největší bouři a voda do ní nemohla nikudy vniknout. Mohla se tedy udržet na hladině, ale kde? A co se stalo s těmi osmi námořníky? Zahynuli v bouři, nebo byli s lodí zahnáni do pustých oblastí oceánu a zemřeli později hladem, když vyčerpali všechny potravinové zásoby? Na tuhle otázku už asi nikdo nikdy neodpoví, stejně jako odpověď na otázku: "Jak a kde vlastně skončilo Sao Paulo?"

Jméno lodi tak vešlo do námořní historie jako jedno z nejzáhadnějších zmizení lodě na širém moři. A není divu, že vešlo i do fantastických povídek mezi všemi námořníky. Jenže..... Je ještě mnoho záhadných a nevysvětlitelných věcí a příhod na světových oceánech.....!

Prameny:

The Royal Navy Journal and News 1991

Hrbek Ivan – Na mořích a oceánech 1989

mají dostatečně vytvořené námořní názvosloví - tedy z ruštiny a polštiny.

**Pohledávky Kapitanátu vodních skautů za přístavy
k 27. březnu 2007**
Zvláštní příspěvky na rok 2006 na základě vyhlášky KVS č. 2/2005

Číslo jednotky	Město	Příspěvky 2006		pohledávka za přístavem	Reg. členů	Reg. oddílů
		Kč	datum/doklad			
111.05	Praha 1			730 Kč	73	4
112.02	Praha 2			140 Kč	14	1
112.99	Praha 2			140 Kč	14	1
113.04	Praha 3			610 Kč	61	4
116.06	Praha 6			140 Kč	14	1
118.25	Praha 8			90 Kč	9	1
214.09	Plaňany, Kolín			770 Kč	77	4
217.10	Mladá Boleslav			310 Kč	31	2
218.02	Nymburk 2			470 Kč	47	2
218.07	Poděbrady			420 Kč	42	2
219.10	Stará Boleslav			480 Kč	48	3
311.04	České Budějovice			1 030 Kč	103	3
313.03	Dačice			300 Kč	30	2
317.14	Veselí nad Lužnicí			670 Kč	67	4
412.11	Karlovy Vary			210 Kč	21	1
423.01	Terezín			600 Kč	60	5
424.02	Louny			320 Kč	32	1
511.01	Č.Lípa			430 Kč	43	2
511.05.006	Plouznice			190 Kč	19	1
511.05.007	Mimoň			130 Kč	13	1
521.01	Třebechovice pod Orebem			140 Kč	14	1
534.03	Česká Třebová			300 Kč	30	1
611.05	Přibyslav			430 Kč	43	2
613.04	Žirovnice			500 Kč	50	4
614.10	Třebíč			940 Kč	94	6
627.02	Znojmo			200 Kč	20	1
711.15	Jeseník, Bruntál			260 Kč	26	1
713.05	Prostějov			80 Kč	8	1
715.08	Mohelnice			180 Kč	18	1
721.01	Přerov			100 Kč	10	1
722.01	Uh. Hradiště			510 Kč	51	1
723.05	Ostrava - Poruba			300 Kč	30	3
723.08	Ostrava - Poruba			410 Kč	41	3
724.11	Hranice			80 Kč	8	1
813.01	Karviná - Nové Město			150 Kč	15	1
813.02	Havířov - Šumbark			340 Kč	34	2
813.08	Český Těšín			220 Kč	22	1

POHLEDÁVKA**CELKEM****13 320 Kč 1 332 76**

Příspěvky zasílejte nebo ukládejte hotově na účet u eBanky č. 666 55 333/2400, jako variabilní symbol uveďte 96xxxxy (kde xxxxy je číslo přístavu nebo střediska).

Zápis z 2. jednání HKVS, které se konalo 13. 4. 2007 v Praze

Přítomni: Vezír, Majda, Bimbo, naJa, Jaruška, Kšandák, Béd'a, Myšák, Sam

Omluveni: Professeur

Hosté: Amateur, Oskar, Majda II.,

Termíny nejbližších akcí:

27. - 29. 4. 2007 - SKARE – Seč – za HKVS oficiálně Sam

25. – 27. 5. 2007 – SKAPA – Kolín – za HKVS oficiálně Bimbo

termíny jednání HKVS do konce tohoto skautského roku:

17. 5. 2007, čtvrtek – 17:00 Ústředí Junáka

18. 6. 2007, pondělí - 17:00 Ústředí Junáka

6. 9. 2007, čtvrtek - 17:00 klubovna Na Křížku

19. – 21. 10. 2007 – seminář K+K, pravděpodobně Rybitví

- 1) v loňském roce vzrostl majetek HKVS díky darům a převodu peněz z SHP, HKVS rozhodl dát tyto prostředky do základního jmění, které bude i nadále využíváno jako rezerva pro půjčky přístavům, ebeny střediskům s vodáckými oddíly – podrobnosti poskytne naJa
- 2) Tortuga – styčným důstojníkem pro jednání o Statutu MSC Tortuga je za HKVS pověřen Michal Mertens – Myšák
 - 23.4.2007 – jednání na Tortuze s Modrou flotilou, jednání se zúčastní Myšák a Oskar, přizvána Majda?
 - klíčové otázky –
 - a) je HKVS ve funkčním období 2007-2010 schopen vykonávat řídicí úlohu NJ ve správě Tortugy v rozsahu stanoveném ve Statutu
 - b) Jaké stanovisko zaujme HKVS ke sdělení SMF ve „Strategickém plánu“, že nemá dostatek sil k provozování MSS Tortuga.

Oskar sdělil, že přístav je doplněn o OS, kteří pomohou. Naše stanovisko je jednoznačné:

HKVS požaduje mít v Radě Tortugy 1 osobu s právem hlasu rozhodujícího.

- 3) Bratr Michal Mertens – Myšák předal funkci organizačního zpravodaje HKVS bratru Ivanu Vokřálovi – Bimbovi se všemi materiály a podklady
- 4) řešení uspořádání a názvu „vzdělávací struktury“ VS – název Námořní Akademie jako součást, nebo hlavní název „vzdělávacího systému“, která bude obsahovat všechny dostupné stupně vzdělávání;
- 5) homologace P550 probíhá, do Amateurova odletu (12.5.2007) by měly být konkrétnější výsledky
- 6) HKVS se usnesl, že členům **zvaným** na jednání bude dle smlouvy propláceno cestovné, RK, SB,
- 7) Byla upravena dispoziční práva
- 8) HKVS žádá bratra Jacka, aby oznámil jména Sboru seniorů nositelů Řádu stříbrného bobra – termín do 17.5.
- 9) Bratr Aleš Cepek – Kšandák byl pro zastupování vodních skautů při Náčelnictvu kmene dospělých zpravodajem OS. Způsob proplácení cestovného na NKD bude projednán s náčelníkem KD.
- 10) Krajszí kapitáni: Podají písemnou zprávu o konání krajského sněmu VS a o svém zvolení (termín zvolení mezi 1.9.2006 a 31.5.2006. Současně zašlou aktuální osobní údaje (adresa, datum narození, číslo střediska – přístavu a oddílu, ve kterém jsou registrováni) a 1 ks fotografie typu OP. Termín: 31. 5. (v případě pozdějších voleb do 30.6.) 2007
- 11) Obsah následujících dvou jednání HKVS:
 - a) 17.5.2007
 - přizvat: Raduš – Plzeň, Zdeňka – Brandýs, Béd'a – V. Mýto, Šotek – Č. Budějovice, Datel – Pardubice, Pavel – Praha, Wanaču - Liberec
 - výstup výchovné komise k Řádu pro vzdělávání VS – Professeur
 - Řád Vodních skautů – hotový, připravený k výstupu
 - Sdělení krajským kapitánům – požadavek na vizitace táborů VS
 - b) 18.6.2007
 - SEVERKA
 - Organizační komise – Sam – Pardubice, Pavel Č. - Praha, Pinda - Plzeň, Myšák – Plzeň, Stopař – Pardubice (Ostrava), Flint – Č. Budějovice
 - Rozhodnutí o podzimním srazu K+K
- 12) střednědobý plán:
 - a) akreditace „Kapitánské zkoušky“
 - sbor lektorů (minimálně 9, nemusí být členy Junáka - ochota profesně se podílet na kursech)
 - provozovatel akreditovaného vzdělávání – HKVS

- moduly a hodinové dotace (z kurzu cvičitele vodní turistiky?)
 - b) přechod pořádání vzdělávacích akcí na HKVS
 - garant pořádání
 - garant odborné náplně
 - c) NAVIGAMUS 2009
 - místo
 - tým
 - libreto
- 13) Ředitel SŠ a DM Chroustovice vyjádřil Bédě uznání za chování K+K na volebním sněmu. Závěr: Možnost dalšího případného srazu v Chroustovicích, lepší možnost případného uvolnění Bědy, úvaha o založení skautského oddílu typu Opařeny.
- 14) nabídka na konání semináře K+K – Rybitví – termín: 19. - 21. 10. 2007, další návrhy dodat nejpozději do 18. 6. 2007
- 15) výroční zpráva VS – Zpráva o stavu unie – vyšla v nákladu 30 ks – distribuci krajským kapitánům zajišťuje Majda
- 16) Závod napříč Prahou přes tři jezy – HKVS doporučuje pozvat min. Karla Schwarzenberga
Zjistit stanovisko a názor k návrhu na čestného „protektora“ vodních skautů
- 17) Navigamus – pro konání na Rozkoši nemá Albatros dostatek členů k organizačnímu zajištění.
Varianty: Pomoc jiného přístavu
- 18) Konání v Březích u Přelouče – Přelouče – zjistit možnosti Pardubic, Kolína, Nymburka, Vysokého Mýta apod., průzkum v obci Břehy (stav rybníka, kempu apod.)

Zapsala : Majda
Upravil: Bimbo a Vezír

Zápis z jednání metodické komise na semináři KVS Chroustovice 23. 3. 2007 - 25. 3. 2007

1) Závody

Byly stanoveny termíny a místa konání závodů pořádaných HKVS v roce 2007:

SKARE – 27.-29.4.2007

SKAPA – 25.-27.5.2007

Tři jezy – 28.9.2007

Přebor v kanoistice – 13.10.2007 Pardubice

JOTA – 21.10.2007

Závody se pojedou podle schválených a vydaných pravidel. Případné změny pravidel budou iniciovány nejdříve na seminář KVS na podzim 2007. Komise požaduje na závodech a podobných akcích účast “vysokého vládního komisaře” (myslí se tím členem HKVS). Ten může případně na návrh jury závodu rozhodnout o změně pravidel, která je platná pouze pro tento závod.

2) Informace o projektu Severka

V současné době má KVS v majetku trup plovoucího modelu (prototypu lodi) a první laminátovou skořepinu (dno i palubu) a v Tridentu je uloženo zcela dokončené kopyto obou dílů trupu. Vystrojení první lodi je v zásadě materiálně zajištěno, na druhou se shánějí prostředky mimo zdroje HKVS. Dokončení lodi bude poněkud zdrženo, první plavba by měla proběhnout nejpozději v létě.

3) Informace o homologaci P550

Na homologaci P550 jakožto národní třídy v současné době neprobíhá žádná činnost především kvůli Oskarově nemoci. Jednání převezme Amateur a bude informovat Oskara a Sama.

4) Názory a požadavky komise na práci HKVS

Konání seminářů KVS 2x ročně požaduje komise za vhodné řešení. Bylo by vhodnější, kdyby byl program a teze k probíraným otázkám známy určitou dobu před seminářem (cca 2 až tři měsíce), aby se účastníci mohli na jednání semináře lépe připravit. Jednání komisí na semináři přidělit o něco větší prostor a posunout je časově dopředu, aby bylo možné jejich závěry sdělit plénu dříve, než v neděli dopoledne (důvodem je umožnit plénu na závěry komisí reagovat). Dále komise považuje za nutné, aby byl zpracován plán HKVS. Plán by měl být krátkodobý (zhruba na jeden rok), střednědobý (zhruba na volební období) a strategický.

Krátkodobý plán:

Pořádání závodů (místo konání, termíny a jury)

Najít vhodného fundraisera.

